

איטליה, 12.4.46
בתקבל, 29.4.46

אמנת איטליה

לבן-קדם, שלום

בקרתי אתמול יחד עם ברג אצל המעפילים בלה-ספציה. טוחחנו עם אלון. על יסוד השיחה הנחיל ורשמים שלנו על הבקור הבני להודיעך פרטים כולקטן:

1. סיבת הכשלון טרם ברורה. יש להניח בודעות, שלא היה כאן ענין של הלשנה או הכשלה בזדון. יותר יש לראות בדבר מקרה טרגי נוסף של עפנד, שילואי הטרגיות אפשר היה לצחוק למגוחך שבדבר.
2. בסעה שהמעפילים באסרו על האניה ולידת, היה אלון בחוץ ויכול היה להתחלק. אולם שקולו היה, שאין לעזוב את הענין לבפשו ולהסך יש לעשות ממנו הפגנה מוליטית רצינית. לשם כך התייצב במסורה והודיע, שהבו יהודי מליט, שמע על אניה יהודית המפליגה מכאן לארץ-ישראל והריחו מבקש להביאו לאניה. לאחר משא-ומתן קצר במסורה הביאו אותו למקום. מאז הוא מופיע כנבחר מטעם הפליטים. לדשני, שקולו היה נכון והתהגתו ראויה להוקרה. יש רק להתפלל שלא יסתבך במצבו האישי המיוחד שמחלתו לא תבגוד. לעת עתה הוא נראה טובו נשוף והמרץ וההתאמצות השופעים ממנו כרגע מחפים כנראה על מחלתו.
3. ועד המעפילים (קרי אלון) הודיע לשלטונות האיטלקיים והאנגלים שהומיעו ורצו להתחיל בחקירה, שפרחתם היא למיותר. הנוכחים כאן, שרידי הגייגורם האירופי, התארגנו להפליג לארץ-ישראל בזכות היותם יהודים. בשבילם הדרך היחידה היא להפליג באניה זו לארץ-ישראל. זו דרישתם מאת השלטונות. המעפילים מכריזים בו במעמד שביתת רעב ולא יפסיקו בה עד שהשלטונות יסכימו להפליגתם ארצה. הדברים נאמרו בתוקף רב והאנגלים יחד עם האיטלקים הסתלקו מהאניה והשאירו שמייה בחוץ. שביתת הרעב החלה ביום א' 7.4, שעה 18.00. המחנה בפנים התארגן. ועד המעפילים הוציא החוצה טרנספורנט, בו הוא מודיע שכאן נמצאים מעפילים יהודים השוכתים שביתת רעב עד שיאפשרו להם לעלות לארץ-ישראל. כל שעה היתה מופיעה מודעה על מספר שעות השביתה ומצב השוכתים.
4. במסך ימי א' ב' ג' היו שני בסיונות להשפיע בכח. פעם הומיעו שוטרים אנגלים-צבאיים ומעם שניה 20 מלחים אנגליים. הוטבר להם בשני המקרים גולף האחזיות שהם מקבלים על עצמם כלפי אלף וארבעה עשרה יהודים באם ינטו להתגבר עליהם בכח. בשני המקרים האנגלים עזבו את האניה ללא תוצאה.
5. ביום 10.4 הודיע השלט על שישים ושלט שעות שביתת רעב, על מצב קשה של נשים הרות ועל מצבם הקשה של כמה עשרות מעפילים שנחלשו ביותר. כמו כן הודיעו באותו יום, שבפם לא יענו לודישתם יתחילו בהתאבדות הסובית.
6. בו ביום הומיעו כאניה מיור אנגלי בשם אוליבר, מר ברוק בא-כח הג'וינט ברומא ומר רפאל קנטוני. הוצע למעפילים לעבור למחנה מסודר ליד מילנו. ועד המעפילים הודיע, שהאנשים שבעו כבר מחנות וקצבה ופניהם רק לארץ-ישראל ומשום כך לא יעזבו את האניה. לא הוצילו דבריו החקייים של האנגלי ושדוליהם של היהודים. המעפילים עמדו בתוקף על דרישתם, צינו את חומרת המצב לאחר 63 שעות שביתה והסילו את האחזיות על השלטונות הכריטיים.
7. בו ביום ~~התאבדו~~ בשעה 21.00 הומיעה מסלחת בה היו: הרולד למקי, בא כח מנסטריון החוץ האיטלקי, דיב נכון, המיור האנגלי, מר ברוק ומר קנטוני.

1.2

